

นิกา หวังสินทวีกุล 2550: ห่วงโซ่อุปทานของมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้เพื่อการส่งออกในประเทศญี่ปุ่น
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) สาขาเศรษฐศาสตร์
เกษตร ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร ปรชชานกรรมการที่ปรึกษา:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญจิต ฐิตาภิวัฒน์กุล, Ph.D. 158 หน้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพการผลิตและการตลาด ความเชื่อมโยงของเกษตรกร
กับชมรมชาวสวนจังหวัดฉะเชิงเทรา ความเชื่อมโยงของชมรมชาวสวนจังหวัดฉะเชิงเทรากับผู้ประกอบการและ
ผู้นำเข้า รวมถึงศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในห่วงโซ่อุปทานของมะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 ในพื้นที่จังหวัด
ฉะเชิงเทรา

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรมีการผลิตภายใต้ข้อกำหนดตามโครงการเกษตรดีที่เหมาะสม โดยมี
รูปแบบในการจัดการผลิตจากการใช้ความรู้เดิมและเพิ่มเติมในการใช้สารเคมี ผลผลิตที่เกษตรกรผลิตได้จะทำการ
จัดส่งไปยังชมรมชาวสวนจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อรวบรวมผลผลิต จากนั้นผู้ประกอบการจะมารับผลผลิตเพื่อนำไป
จัดการก่อนการส่งออกเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิต เช่น การอบไอน้ำ จากนั้นผู้ประกอบการส่วนมากจะมีการ
ดำเนินงานพิธีการศุลกากรก่อนการจัดส่งไปยังสายการบินในการขนส่งผลผลิตไปประเทศญี่ปุ่น โดยราคาส่งออก
มะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 จะสูงกว่าราคาซื้อขายภายในประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากค่าขนส่งทางอากาศที่สูง

การวิเคราะห์ในห่วงโซ่อุปทานมะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 เพื่อการส่งออก พบว่า ระบบห่วงโซ่อุปทานมี
การจัดการเพื่อการส่งออกนั้นไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของข่าวสารที่มีผลต่อปริมาณผลผลิต
คือ ในสภาพความเป็นจริง ปริมาณที่เกษตรกรส่งให้กับชมรมชาวสวนจังหวัดฉะเชิงเทรามีมากกว่าปริมาณที่
ผู้ประกอบการรับซื้อจริง ทำให้ผลผลิตขายในตลาดภายในประเทศด้วยราคาต่ำ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ทุกส่วนของห่วงโซ่อุปทานควรมีวางแผนในการผลิตให้
สอดคล้องกับปริมาณที่ผู้บริโภคต้องการในประเทศญี่ปุ่น โดยการพัฒนาของข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้
ภาครัฐควรสนับสนุนให้มีงานวิจัยในการพัฒนาระบบห่วงโซ่อุปทานให้มีความเหมาะสมเพื่อกำหนดทิศทาง
วางแผนผลผลิต

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ